

[Einer-Jensen.]

beskæftige sig med, nemlig boligbyggeriet. Boligministeren har afgivet redegørelse overfor udvalget, både mundtligt og skriftligt, og har også været i rigsdagsudvalget og afgivet redegørelse om byggeriet. Jeg tror ikke, at det ærede medlem med nogen ret kan tale om, at de sager, som han og andre medlemmer har ønsket behandlet, ikke er blevet behandlet på fuldt forsvarlig måde.

Jeg skal iøvrigt ikke fortsætte diskussionen om lovforslaget. Jeg forstår, at det hurtigt skal bringes over i det andet høje ting, og jeg gentager min anbefaling af det forslag, der er stillet af flertallet.

Axel Kristensen: Jeg har ikke kritiseret arbejdstempoet i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Jeg har kritiseret tempoet i folketingsudvalget om vareforsyningsloven. Der har fra det øjeblik, da vi fik de oplysninger, som skulle danne grundlaget for vor diskussion, været afsat fire dage til den samlede behandling alle steder.

Jeg bliver nødt til at sige et par ord til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen. Jeg ved ikke, om det er, fordi han ikke kan forstå, hvad jeg siger, eller ikke vil forstå det — begge dele kan være lige lidt flatterende. Jeg har positivt gang på gang forklaret, at selvom der er balance mellem hovedsummerne for købeevnen og vare-mængden, kan man ikke, så længe der ikke er balance i enkelthederne, ophæve restriktionerne. Det er ikke nok, at der er balance mellem hovedtallene. Hvis der er for lidt af en række enkeltvarer, er det klart, at man må have statsindgreb. Derfor gælder det om at skaffe ligevægt, og denne ligevægt skabes ved, at man benytter importsystemet rigtigt. Det er, hvad jeg har gentaget hundreder af gange, før kan vi ikke komme af med restriktionerne.

Det er ikke et spørgsmål om at stille forslag om, at produktionsordningen for skotøj eller for arbejdstøj nu skal bortfalde, men et spørgsmål om gennem varedirektoratet at fylde de rigtige varelagre og genskabe naturlige tilstande.

Hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen mener, at jeg i rigsdagens vareforsyningsudvalg skulle sidde og kontrollere importbevillinger, så tror jeg dog, at det ville være for stort et krav. De synspunkter, jeg har gjort gældende, har jeg gjort gældende i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Det vil det ærede medlem kunne læse i referatet, hvis det ærede medlem overhovedet læser det. Jeg har i nogen grad indtryk af, at det ærede medlem hr. Jørgen

Jørgensen ikke ved så meget om de ting, han snakker om, som han taler om dem.

Til det ærede medlem hr. Aksel Møller skal jeg kun sige, at hele den polemiske form, det ærede medlem giver sit indlæg, gør det meget lidt værdifuldt. At stå og snakke om, hvorvidt det er mig personlig, der skal være minister, eller den højtærede minister hr. Krag, det er altsammen ting, som godt kan tage nogen tid, men som ikke indeholder nogen som helst realitet. Det, det drejer sig om i denne debat, er, hvorvidt det flertal i dette høje ting, som er liberalistisk indstillet i modsætning til det socialistiske parti, mener, at der er grund til at nære tillid — ikke tillid til den personlige hæderlighed, som den højtærede handelsminister mente — til, at regeringen med den opfattelse og indstilling, den har, vil benytte bemyndigelserne rigtigt. Der sagde jeg i går, at både radikale og konservative var enige med os, i hvert fald de konservative, og der er aldeles ikke tale om, at vi vil holde os tilbage i fornem tilbage trukkenhed. Jeg tror, at man i de udvalg, hvori der arbejdes på rigsdagen, meget vel kan være den indsats, venstre gør, bekendt, og vi vil også stadigvæk gøre al vor indflydelse gældende for at skaffe de bedst mulige tilstande. Men her kan jo ikke opnås noget. Her er der spørgsmål om at give udtryk for den hovedlinje, man vil have fulgt. Hvis udtalelsen om, at det vil glæde ministeren, hvis man får færre varegrupper, og at ministeren vil prøve på, om det kan lykkes ham at få lavet en friliste til 35 mill. kr. og så kommissionen skal være udtryk for, hvad der kan nås — oven i købet siger det ærede medlem hr. Aksel Møller, at den friliste må vi bagefter prøve at få gjort noget værd —, så har man derved indrømmet, at de resultater, man har nået, ikke er noget værd.

Tiden er for knap til, at jeg kan få sagt alle de ting, jeg gerne ville, men den højtærede handelsministers tale gør det nødvendigt for mig at bruge nogle af de få minutter, jeg har, på den. Den højtærede handelsminister sagde selvfølgelig noget rigtigt, f. eks. at vi har haft en god høst. Det meste, den højtærede handelsminister ellers sagde udover selvfølgeligheder, som jeg har anerkendt gang på gang, er forkert.

Ministeren bebrejder mig, at jeg har citeret noget af en skrivelse, vi har fået. Javel, vi har fået den skrivelse, og det, der står deri, bruger jeg en uge, efter at vi har fået den, og siger samtidig, at ministeren bagefter lovede at forsøge at lave en friliste, og det, at ministeren i udvalget